

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ - ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ
ΣΤΗΝ 9^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Συντρόφισσες – σύντροφοι, η συζήτηση ήταν γόνιμη. Έδειξε το γενικό πλαίσιο, τη γενική κατεύθυνση, έδειξε με τις θέσεις, ότι ακολουθούμε μια πορεία που ασπαζόμαστε όλοι ή σχεδόν όλοι, ότι υπάρχει μία ευρύτερη σύμπτωση απόψεων.

Ακουσα με προσοχή τις απόψεις, άκουσα τις προτάσεις, τους προβληματισμούς όσων πήραν το λόγο. Και θέλω να επικεντρώσω σε μερικά θέματα την απάντησή μου, το σχόλιό μου.

Στη διάρκεια του χρόνου που πέρασε από τις εκλογές μέχρι σήμερα βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια σειρά από διλήμματα σε σχέση με την πολιτική μας.

Διλήμματα που έθεσε η πολιτική εξέλιξη. Διλήμματα που τέθηκαν από τον κόσμο. Διλήμματα που τέθηκαν από εμάς τους ίδιους. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε

τις απαντήσεις, ώστε να ξέρουμε πού πάμε, με ποιες πολιτικές θα οικοδομήσουμε την Ελλάδα που θέλουμε.

Πρώτο δίλημμα: Αν πιστεύουμε ή όχι στην ευρωπαϊκή στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, όπως αυτή διαμορφώνεται από το συγκερασμό των εμπειριών, αξιών και προτεραιοτήτων 15 κοινωνιών, που οι περισσότερες βρίσκονται στην κορυφή των παγκοσμίων οικονομικών και κοινωνικών επιδόσεων ή εάν πιστεύουμε σε μία εσωστρεφή ή αποστασιοποιημένη πολιτική ή την πολιτική της μη εμπλοκής.

Δεύτερο δίλημμα: Αν το μήνυμα που θέλουμε να δώσουμε με την οικονομική και κοινωνική πολιτική μας είναι η ενίσχυση στις προοπτικές της οικονομίας μας, η πεποίθηση ότι προχωράμε πράγματι προς τη σύγκλιση της ευημερίας και της ποιότητας ζωής με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν ενισχύουμε την αναδιανομή του εισοδήματος ή αν θα δώσουμε μηνύματα αναποφασιστικότητας, αντιφατικότητας και αοριστίας.

Τρίτο δίλημμα: Αν θέλουμε οι οικονομικές και πολιτικές επιλογές μας να ισχυροποιούν τον κοινωνικό ιστό, να εγγυώνται ότι τα οφέλη που προκύπτουν, οι

ευκαιρίες που ανοίγουν, η ευημερία που κατακτούμε θα διαχέεται οριζόντια στα πλατιά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, αν η πολιτική θα ανταμείβει όσους δημιουργούν, αλλά θα δίνει ταυτόχρονα και τη δυνατότητα σε όσους έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη να αισθάνονται την κοινωνική αλληλεγγύη ως εγγύηση στον αγώνα τους ή αν θα επιτρέψουμε και θα επιστρέψουμε σε συνεχείς επιλεκτικές παροχές με κριτήριο το πολιτικό κόστος, τη συντεχνιακή δύναμη και την πελατειακή νοοτροπία.

Το **τέταρτο δίλημμα** έχει να κάνει μ' εμάς τους ίδιους, τον πολιτικό χώρο μας και την κοινωνία. Έχει να κάνει με το ήθος, την ειλικρίνεια και την αποτελεσματικότητα της εξουσίας. Έχει να κάνει με το αν οι πολιτικές μας θα δημιουργήσουν συνθήκες εμπιστοσύνης για τη διακυβέρνηση, τους στόχους της πολιτικής μας, τις αναγκαίες αλλαγές, την κοινωνική αλλαγή, την πολιτική ζωή ή αν με ρητορείες, με επίπλαστες κοινωνικές αναφορές ή με υποθήκες που θα ξεπληρώνονται στο μέλλον θα πάμε σε πολιτικές που θα ξεπερνούν τις δυνάμεις της χώρας, θα ναρκοθετούν την ανάπτυξη, θα οδηγούν σε πιασωγυρίσματα την κοινωνική αλληλεγγύη.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Στα διλήμματα αυτά η απάντηση είναι μία και ξεκάθαρη: Διλήμματα για επιλογές και πολιτικές που μας ξαναφέρνουν σε καταστάσεις που μόλις ξεπεράσαμε, για μας, δεν υπάρχουν. Δεν πρέπει να διακυβευτεί τίποτε απ' όσα πετύχαμε.

Όμως, ναι στην προσαρμογή των πολιτικών, ναι στο να σχεδιάσουμε ξανά όταν πρέπει, ναι στο να διαμορφώσουμε και άλλες κατευθύνσεις, να δούμε ξανά λύσεις που θέλουμε να δώσουμε σε προβλήματα που προκύπτουν, να εξετάσουμε πώς αντιμετωπίζουμε τις νέες προκλήσεις.

2) Ένα Σοσιαλιστικό Κόμμα, επαναλαμβάνω, όπως το είπα και στην πρωτολογία μου, δεν είναι ούτε δογματικό, ούτε στάσιμο, γιατί δεν θα ήταν σοσιαλιστικό κόμμα αν ήταν δογματικό και αν ήταν στάσιμο. Εμείς δεν αρνούμαστε το καινούργιο. Αντίθετα έχουμε υποχρέωση να αναζητούμε και να δημιουργούμε. Κι αυτό πρέπει συνεχώς να κάνουμε, να δημιουργούμε στη σταθερή βάση που χτίσαμε. Οι θέσεις τις οποίες εισηγείται το Εκτελεστικό Γραφείο πιστεύω, ότι εκφράζουν με σωστό τρόπο το πλαίσιο της δουλειάς μας.

3) Σύντροφοι και συντρόφισσες, ^{οριζομένη ρώτσα} ρωτούν πολλοί ^{αίωαρι/} από εμάς ^{ώρα} γιατί γίνεται το Συνέδριο. Εδωσα και επαναλαμβάνω την απάντηση που πιστεύω ^{μου}. Προχωράμε ^{Θέλουμε από τό να είναι συνέδριο} σε ένα Συνέδριο ενότητας, σύνθεσης, συσπείρωσης, ~~α~~ ένα Συνέδριο νικηφόρας προοπτικής. Οι λέξεις αυτές είναι βαρύγδουπες ίσως σε μερικά αυτιά και θα νόμιζε κανείς ότι λέγονται έτσι απλώς για να ακούγονται. Είναι όμως σημαντικές, είναι καθοριστικές για το παρόν και το μέλλον μας.

^{Τίμη θανατοδοκού εν αρεσού μας στην ερωσική, σημαλοδοκού οι έχουμε ωμα' να' α' υσομε αμάν σε υρινη' υροωάδιο.}

^{Επιδιώκουμε με το Συνέδριο την} είναι διαδικασία ανοιχτού διαλόγου, ^{αποκλειστη ελεύθερης συμ} ισχυροποίησης της ενότητας, ^{βοηθή προ- τασεων και ιδεών και μ' από μέσο} την ισχυροποίησης της ομοψυχίας μέσα στο Κίνημα. Μιας ομοψυχίας ^{ωριπιαξ οωαγ ευφρα] οκα σιη δέσει μαι} στηριγμένης σε θέσεις και αρχές. Μιας ομοψυχίας που εμπνέεται από το όραμα της ανάπτυξης με κοινωνική δικαιοσύνη, της ανάπτυξης με ασφάλεια για μια ισχυρή Ελλάδα στην Ευρώπη στα χρόνια και τις δεκαετίες που έρχονται.

Τα ερωτήματα είναι απλά και σαφή: Θέλουμε όλοι να πάμε μπροστά; Θέλουμε όλοι να έχουμε αποτελεσματικότητα; Θέλουμε όλοι να προχωρήσουμε απαρέγκλιτα στην πραγμάτωση των καθαρών στόχων που επικύρωσε ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές; Η απάντηση είναι για όλους μας ένα μεγάλο ναι.

Και επειδή η καταφατική απάντησή μας είναι σαφής, όσο είναι και τα ερωτήματα, προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα πως προχωράμε στο Συνέδριο, γιατί θέλουμε να ισχυροποιήσουμε την ενότητά μας. **Γιατί χωρίς ενότητα αυτό το ΝΑΙ στα ερωτήματα που τέθηκαν δεν έχει κανένα νόημα.**

Για να πετύχει η Κυβέρνηση χρειάζεται ένα ισχυρό Κόμμα. Χρειάζεται το μεγάλο και το ενιαίο ΠΑΣΟΚ.

Το Συνέδριο του Κινήματός μας κύριο σκοπό έχει να διασφαλίσει, να ενισχύσει την ενότητά μας.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, θέλω να συμφωνήσω με τη θέση του σύντροφου Γιαννόπουλου: Ο αντίπαλός μας βρίσκεται έξω απ' αυτή την αίθουσα και είναι η Δεξιά. Είναι όλα αυτά που πρεσβεύει η Δεξιά και απέναντι στα οποία το ΠΑΣΟΚ, η μεγάλη δημοκρατική και προοδευτική παράταξη, έχει δράσει ως κυματοθραύστης.

Εμείς, απέναντι στον αυταρχισμό, την αντίδραση και το συντηρητικό παρασκήνιο που τρέχει,

ενισχύει, στηρίζει και κηδεμονεύει η Νέα Δημοκρατία και οι πολλές της ηγεσίες.

Εμείς, απέναντι στην κοινωνική καθήλωση και την οπισθοδρόμηση.

Εμείς, απέναντι στο κλάδεμα των κοινωνικών κατακτήσεων.

Εμείς, απέναντι στην κατεδάφιση των επιτευγμάτων της χώρας και του λαού.

Εμείς, απέναντι στην ακύρωση της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας.

Εμείς, απέναντι σε μια παράταξη χωρίς πυξίδα, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς αρχές, χωρίς όραμα, χωρίς προσφορά στο λαό και τον τόπο.

Εμείς, απέναντι σε μια Δεξιά που το μόνο ιδεολογικό χαρακτηριστικό της είναι η αγωνία της για την εξουσία.

4) Συντρόφισσες και σύντροφοι, η εμμονή στους μηχανισμούς και τις προσωπικές στρατηγικές αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι πληγώνει το ΠΑΣΟΚ. Η ενότητα είναι κοινωνική επιταγή. Είναι αυτό που ζητά με επιμονή η κοινωνία, τα μέλη μας και κυρίως τα εκατομμύρια οι ψηφοφόροι μας.

Γιατί η ενότητά μας δεν ήταν ποτέ και δεν μπορεί και δεν θα είναι στο μέλλον μια στενή κομματική υπόθεση. Έχει ιστορικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά που πρέπει να θυμόμαστε πιο συχνά και πιο έντονα, προκειμένου να έχουμε συνεχώς πλήρη επίγνωση της μεγάλης ευθύνης μας.

Εμείς σ' αυτή την αίθουσα είμαστε οι εκφραστές και οι αντιπρόσωποι μιας διαχρονικής προοδευτικής λαϊκής θέλησης, ενός ρεύματος που έχει τις ρίζες του βαθιά στην ελληνική ιστορία.

Δεν είμαστε άθροισμα προσωπικών επιδιώξεων, δεν είμαστε άτομα με μόνο γνώρισμα τη δικιά τους προσωπική πορεία στην πολιτική. Δεν αντιπροσωπεύουμε μόνο τις επιδιώξεις του σήμερα, αλλά αντιπροσωπεύουμε από τη θέση μας, από το γεγονός ότι είμαστε εδώ, ^{απο τα μέλη μας} ότι έχουμε εντολή από το ~~Συνέδριο~~ και ότι εκφράζουμε το ΠΑΣΟΚ.

Αντιπροσωπεύουμε τους αγώνες και τα οράματα γενιών για ένα παρόν και ένα μέλλον κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου, για την κοινωνική απελευθέρωση, για την ισχυρή Ελλάδα, για την ισχυρή

κοινωνία. Προχωράμε και πρέπει να προχωράμε με επίγνωση αυτής της αλήθειας και επίγνωση της ευθύνης μας.

Δεν ξεκινήσαμε σήμερα και όταν ξεκινήσαμε εμείς το ΠΑΣΟΚ το 1974, δεν κάναμε εμείς την αρχή. Κάναμε μια νέα αρχή τότε και επιτύχαμε εκεί που άλλα προοδευτικά ελληνικά κινήματα και κόμματα προηγουμένων δεκαετιών είχαν αποτύχει.

Πετυχαίνουμε και σήμερα. Η λαϊκή εντολή είναι ακόμα πρόσφατη, θα πετύχουμε και αύριο. Η λαϊκή θέληση για πρόοδο και πραγμάτωση των μεγάλων καθαρών στόχων που χαρακτηρίζουν την ιστορική στιγμή σήμερα είναι ισχυρή, σταθερή και άκαμπτη.

Υπάρχει λαϊκή θέληση γι' αυτό, υπάρχει λαϊκή έκφραση γι' αυτό, υπάρχει λαϊκή απαίτηση γι' αυτό και αυτή τη λαϊκή απαίτηση έχουμε απέναντί μας.

Γι' αυτό και ο κοινός στόχος μας, οι ιδέες και οι πεποιθήσεις που δημιούργησαν, για τον καθένα που είναι εδώ, τις προϋποθέσεις για να βρίσκεται σήμερα πολιτικά ενεργός σε αυτή την αίθουσα, αυτές οι ιδέες και ευθύνες υπερβαίνουν σε σημασία και σε δύναμη τις προσωπικές

επιθυμίες, τις προσωπικές απόψεις, τις προσωπικές στρατηγικές. Αυτές οι προσωπικές επιθυμίες, απόψεις και στρατηγικές έρχονται σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με την εντολή που έχουμε και από το Κόμμα και από τον ελληνικό λαό.

Ολους εμάς, μας δένει η ιστορία μας και μας δένουν οι αναμονές του ελληνικού λαού, αυτή είναι η αλήθεια του ΠΑΣΟΚ. Και αυτή την αλήθεια πρέπει να αναδείξουμε κρυστάλλινη για μια ακόμα φορά ^{εδώ} στο Συνέδριό μας, με την ενότητά μας.

Ερχομαι σε ένα επόμενο θέμα: Το θέμα του Καταστατικού. Το να μην πάρουμε αποφάσεις για την αναμόρφωση του Καταστατικού δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, δεν σημαίνει ότι εμείς αγνοούμε τα προβλήματα, δεν σημαίνει ότι δεν θέλουμε να συζητήσουμε.

Είμαστε της πεποίθησης όμως στο Ε.Γ. ότι οι τομές και οι αλλαγές που θέλουμε χρειάζονται ακόμα ωρίμανση, περισσότερη συζήτηση, περισσότερο βασάνισμα, περισσότερη κρίση. Για να γίνουν αυτές οι τομές αποδεκτές και να μην εμφανιστούν,

όπως διατρέχουμε τον κίνδυνο, ως απόρροια προσωπικών επιδιώξεων ή επιδιώξεων ομάδων.

Στις θέσεις τις οποίες παρουσίασε το Ε.Γ. υπάρχει ένα κεφάλαιο για το κόμμα, για τις αρχές που πρέπει να το διέπουν και θα συζητήσουμε στο Συνέδριο και τις Θέσεις και το κεφάλαιο αυτό, την αντίληψή μας για το κόμμα, για τις κατευθύνσεις, για τις αναγκαίες επεμβάσεις, γιατί νέες πολιτικές χρειάζονται μέσα στο κόμμα, τι κόμμα θέλουμε και πώς θα το διαμορφώσουμε.

Άκουσα κάποιους που μίλησαν για «απαγόρευση». **Δεν** υπάρχει καμιά απαγόρευση. **Η συζήτηση** με το κείμενο που προτείνουμε για το τι κόμμα θέλουμε και ποιες αλλαγές θα πρέπει να κάνουμε στο κόμμα **είναι ανοιχτή**. Και χρειάζεται να συνέλθει μετά η Οργανωτική Συνδιάσκεψη το 2002, που θα συνοψίσει τις βασικές αρχές, κατευθύνσεις και προτάσεις για ένα κόμμα – κίνημα του 21^{ου} αιώνα, για να πάρει αποφάσεις μετά το επόμενο συνέδριο.

Το επόμενο θέμα που τέθηκε, είναι το **μοντέλο διακυβέρνησης σε δυο επίπεδα:**

- Το πρώτο επίπεδο είναι το γενικότερο σύστημα διακυβέρνησης. Εμείς, για να πετύχουμε τους στόχους

μας, προωθούμε και εφαρμόζουμε ένα σύγχρονο σύστημα διακυβέρνησης. Με χαρακτηριστικά την εξατομικευμένη αλλά και συλλογική ευθύνη, θέλουμε τη μετρήσιμη αποτελεσματικότητα, τη διαφάνεια στη λειτουργία των κρατικών οργάνων και στη σχέση πολιτικής, οικονομικής και επικοινωνιακής εξουσίας.

Έχουμε κάνει βήματα και υπάρχουν πολλά να γίνουν ακόμα. Θέλω όμως να θυμίσω, ότι εμείς π.χ. είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που αποφάσισε μια ρύθμιση για την ψηφιακή τηλεόραση. Εμείς, στην αναθεώρηση του Συντάγματος, είχαμε μια συζήτηση ευρύτατη με διαφορετικές απόψεις, για τις ρυθμίσεις που πρέπει να υπάρξουν, για τη σχέση οικονομικής εξουσίας και εξουσίας των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης.

Και μην είναι κανείς εδώ τόσο αφελής και πιστεύει, ότι η συζήτηση αυτή έγινε χωρίς να υπάρξουν πιέσεις, χωρίς να υπάρξουν επεμβάσεις, χωρίς να υπάρξουν απόψεις, ότι θα πρέπει να σταματήσουμε. Και μη νομίζει κανείς, ότι η συζήτηση αυτή έγινε, χωρίς να υπάρξουν αντιδράσεις και συγκεκριμένες επιπτώσεις γιατί πάρθηκε η μία ή η άλλη απόφαση, γιατί προχωρήσαμε σε συγκεκριμένη γραμμή.

Χρειάζονται και το δέχομαι, αυτά τα οποία υπάρχουν και σχεδιάσαμε, ακόμη βελτίωση, πολλή βελτίωση ίσως. Πρέπει όμως να τα προχωρήσουμε μέσα από τη συζήτηση. Έχουμε πει, θα ασχοληθούμε πάλι με τα οικονομικά των κομμάτων. Έχει ήδη γίνει μια συζήτηση και θα υπάρξει συνέχεια, θα υπάρξουν και αποφάσεις.

Έχουμε λοιπόν μια αντίληψη. Όπως είπα και στην πρωτολογία μου, ότι ο κοινωνικός διάλογος είναι σημαντικός και θέλω να σταθώ πάλι σ' αυτό το στοιχείο, γιατί είναι κάτι το οποίο δεν έγινε σε βαθμό που θα έπρεπε να υπάρχει. Μεγάλες αλλαγές έγιναν και γίνονται στην Ελλάδα. Οι αλλαγές και οι αποφάσεις που προωθούν τις αλλαγές, απαιτούν ένα κλίμα διαλόγου και συναίνεσης με τις κοινωνικές ομάδες.

Και σ' αυτό τον τομέα, χρειάζεται περισσότερη προσπάθεια από όλους μας. Θα προχωρήσουμε με το λαό. Με τη συμμετοχή και τη συμβολή των κοινωνικών ομάδων στη διαμόρφωση των λύσεων και των μεταρρυθμίσεων, τις οποίες έχει ανάγκη ο τόπος.

B

- Το δεύτερο επίπεδο αφορά Κυβέρνηση και κόμμα. Επιδιώκουμε και θα επιδιώκουμε μια συνεχή διασύνδεση Κυβέρνησης και κόμματος, που λειτουργεί διαλεκτικά. Να υπάρχει συνεχής συνεννόηση, επιδίωξη για κοινή επεξεργασία πολιτικών. Από κοινού ανάλυση των προβλημάτων που προκύπτουν, κατά τη διαδικασία εφαρμογής.

Και δέχομαι, ότι χρειάζεται εντατικότερη προσπάθεια, μεγαλύτερη προσοχή σ' αυτή την κατεύθυνση. Η συνεργασία μερικές φορές ή πολλές φορές δεν ήταν ικανοποιητική. Όμως, θέλω να πω, ότι αυτή η συνεργασία προϋποθέτει και από πλευράς του Κινήματος τομείς που λειτουργούν. Οργανώσεις διατεθειμένες να συμβάλουν και προπαντός μέλη, που δεν βλέπουν τη συμμετοχή τους ως τρόπο υπεράσπισης ή και επιβολής των δικών τους επιδιώξεων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, πολλές φορές και θέλω σήμερα να απαριθμήσω, η Κυβέρνηση πήρε πρωτοβουλίες και οι τοπικές κοινωνίες ή ορισμένες κοινωνικές ομάδες δεν δέχθηκαν τις πρωτοβουλίες αυτές. Και μετά επήλθαν αρνητικές επιπτώσεις: Εγιναν δυστυχήματα, μπήκαν πρόστιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν άκουσα όλους αυτούς, οι οποίοι αναφέρονται

στο ότι η Κυβέρνηση δεν κάνει διάλογο, να πάρουν πρωτοβουλίες οι ίδιοι, για να ξεπεράσουν το φράγμα του πολιτικού κόστους. Να πάρουν πρωτοβουλίες οι ίδιοι, για να σπρώξουν τις ειδικές ομάδες ή τις τοπικές κοινωνίες στην κατεύθυνση εκείνη που επιβάλλει η ανάπτυξη της χώρας. Δεν άκουσα αναμετρήσεις π.χ. για τον Κουρουπητό, από πλευράς του Κινήματος. Όπως δεν άκουσα αναμετρήσεις και σε άλλα ζητήματα. Γιατί εκεί, κανένας δεν θέλει να αντιμετωπίσει την άρνηση που υπάρχει σε ένα περιορισμένο κύκλο.

Η κοινή επεξεργασία πολιτικών και η κοινή αντιμετώπιση χρειάζονται δυο παίκτες. Δυο παίκτες, οι οποίοι θέλουν να δώσουν αποτέλεσμα. Δεν γίνεται αν υπάρχουν κάποιοι, οι οποίοι υπεκφεύγουν τις δυσκολίες.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, **ο κόσμος αλλάζει.** Το κεντρικό μήνυμα που στέλνουν οι παγκόσμιες μεταβολές, είναι απλό, καθαρό και συγκεκριμένο. **Η Ελλάδα χρειάζεται να δράσει με σχέδιο, στόχους και μια νέα εθνική αυτοπεποίθηση.**

Σχεδιάζουμε σήμερα πια, από άλλη θέση. Η μικρή Ελλάδα, η Ελλάδα της υστέρησης και της υπανάπτυξης είναι πίσω μας. Έχουμε περισσότερες

δυνατότητες, περισσότερη δύναμη. **Οι αγώνες γενιών έπιασαν επιτέλους τόπο.**

Σήμερα είμαστε η πιο αναπτυγμένη χώρα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Είμαστε δύναμη ειρήνης και σταθερότητας στη περιοχή. Τώρα στην αρχή του 21^{ου} αιώνα, η Ελλάδα, πλήρες μέλος της Οικονομικής & Νομισματικής Ένωσης, τίθεται σε τροχιά μιας δυναμικής πορείας. Αλλάζουμε τις δυνατότητες της Ελλάδας να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις. **Πραγματοποιούμε μια γέφυρα στο μέλλον.** Για να χρησιμοποιήσω μια έκφραση που είχα χρησιμοποιήσει και άλλοτε, **επιχειρούμε μια έφοδο στο μέλλον.**

Έφοδος στο μέλλον σημαίνει, η Ελλάδα πρέπει να πάει ακόμα πιο μπροστά. Να επιδιώξει, ακόμα πιο αποφασιστικά την πρόοδο. Η Ελλάδα, και όλοι οι Έλληνες και πριν απ' όλους, πρώτοι απ' όλους, η νέα γενιά της πατρίδας μας, δικαιούνται το καλύτερο μέλλον.

Η Ελλάδα θέτει ως στόχο στον 21^ο αιώνα, την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Το νέο κοινωνικό κράτος. Μέσα σε ένα πλαίσιο ανάπτυξης,

την ενίσχυση της διεθνούς θέσης της χώρας. Την όλο και πιο ισχυρή Ελλάδα.

Ο εκσυγχρονισμός της Ελλάδας, η εφαρμογή της σοσιαλιστικής πολιτικής, δεν είναι ποσοτικοί δείκτες. Σοσιαλισμός – εκσυγχρονισμός, σημαίνει μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, που αλλάζουν λειτουργίες της κοινωνίας, την ποιότητα των σχέσεων, την ποιότητα ζωής. Σημαίνουν αλλαγή νοοτροπιών, στάσεων, συμπεριφορών. Σημαίνουν αλλαγή στις προτεραιότητες και τις ιεραρχήσεις. Σημαίνουν νέες πολιτικές συμπεριφορές.

Έχουμε βάση την ισχυρή οικονομία, συνδεδεμένη με την ισχυρή κοινωνία και επιδιώκουμε την ευημερία και την ποιότητα ζωής για τον πολίτη, σε όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες. Οι μεταρρυθμίσεις και οι αλλαγές έχουν κεντρικό στόχο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, τον πολίτη και την αξιοπρέπειά του σε όλες τις πλευρές της ζωής του.

Θέλουμε με πρωτοπορία τη νέα γενιά της πατρίδας μας:

- Μια Ελλάδα ανοιχτή στο κόσμο.
- Μια Ελλάδα που δημιουργεί.

- Μια Ελλάδα που παράγει αξίες.
- Μια Ελλάδα που έχει μια κοινωνία συνοχής, κοινωνία με κοινωνική δικαιοσύνη.
- Μια κοινωνία που απελευθερώνει ό,τι πιο δημιουργικό έχει να προσφέρει η ατομική και συλλογική δράση των ανθρώπων.

Αυτή είναι η ταυτότητά μας. Αυτή είναι η δύναμή μας. Αυτή είναι η δική μας συμβολή στην Ευρώπη. Αυτό το σχέδιο και το όραμα, υπηρετούν οι πολιτικές μας. Αυτό είναι το όραμα που θέλουμε να πραγματοποιήσουμε με το Συνέδριό μας.

Σας ευχαριστώ.